

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W. Międzyuczelnianej Fundacji „P.” na rzecz Emerytów i Osób Niepełnosprawnych

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „W.”

o uchylenie uchwały ewentualnie stwierdzenie nieważności uchwał oraz o stwierdzenie nieistnienia uchwał i stwierdzenie nieistnienia roszczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 kwietnia 2013 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 26 lipca 2012 r.,

- 1. oddała zażalenie;**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 26 lipca 2012 r. odrzucił apelację strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 5 marca 2012 r. z uwagi na niezpełnienia jej braku formalnego w postaci wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia.

W zażaleniu na to postanowienie strona powodowa zarzuciła naruszenie art. 368 § 2 k.p.c. w zw. z art. 19 § 2 i art. 25 § 1 i 2 k.p.c., art. 368 § 2 k.p.c. w zw. z art. 19-14 k.p.c., art. 373 k.p.c., art. 375 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c., art. 365 § 1 k.p.c. oraz art 32 ust. Konstytucji. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawowe znaczenie dla oceny zasadności zażalenia ma stwierdzenie, czy sprawa, w której wniesiono apelację ma charakter majątkowy. Wbrew stanowisku skarżącego nie decyduje o tym sama treść żądania pozwu (domaganie się uchylenia uchwały organu spółdzielni, stwierdzenia jej nieważności, ustalenia nieistnienia uchwały lub nieistnienia roszczenia). Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 10 maja 2011 r., III CZP 126/10 wyjaśnił, że o majątkowym lub niemajątkowym charakterze tego rodzaju sprawy rozstrzyga przedmiot zaskarżonej uchwały, którym mogą być prawa lub obowiązki o charakterze majątkowym lub niemajątkowym. Powództwo dotyczyło uchwały odnoszącej się do zawarcia umowy na wykonanie pomiarów inwentaryzacyjnych lokali, co ma znaczenie między innymi dla wartości tych lokali czy wysokości opłat za ich eksploatację. Sąd Apelacyjny ocenił zatem prawidłowo, że przedmiot tej uchwały przesądzał o majątkowym charakterze żądania pozwu, a zażalenie podważające to stanowisko pozbawione jest racji.

Równocześnie nie znajduje oparcia w przepisach powołanych w zażaleniu stanowisko skarżącego, jakoby Sąd drugiej instancji był związany statusem sprawy przyjętym przez Sąd Okręgowy, który uznał ją za sprawę o charakterze niemajątkowym. Z uwagi na treść art. 373 k.p.c. Sąd Apelacyjny zobowiązany był do oceny, czy apelacji może być nadany bieg, między innymi z uwagi na

spełnienie przez nią wymogów formalnych. Należy do nich wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach majątkowych (art. 368 § 2). W uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały z dnia 10 maja 2011 r. Sąd Najwyższy stwierdził, że ewentualne trudności w ustaleniu wartości przedmiotu sporu (odpowiednio wartości przedmiotu zaskarżenia), nie mogą mieć wpływu na ocenę charakteru sprawy jako majątkowej. Strona powodowa została prawidłowo wezwana do uzupełnienia braku apelacji przez wskazanie wartości przedmiotu sporu, a odmienna i wadliwa ocena Sądu Okręgowego o spełnieniu przez skarżącego wymogów formalnych wniesionej przez niego apelacji, nie zwalniała go od obowiązku uzupełnienia w terminie tego braku na wezwanie sądu. Dla istnienia tego obowiązku nie miało znaczenia wyznaczenie terminu rozprawy, skoro rozprawa została odwołana, a wezwanie do usunięcia braków apelacji zostało wystosowane przed jej rozpoznaniem. Bezsprzeczne jest, że strona powodowa nie zareagowała na wezwanie do usunięcia braków apelacji, co uzasadniało jej odrzucenie na podstawie art. 373 k.p.c.

Za uwzględnieniem zażalenia nie mogło przemawiać także stwierdzenie skarżącego, że w innych - wcześniej rozpatrywanych - sprawach tego rodzaju, sądy nie wymagały od strony powodowej oznaczenia wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.